

In overleg met het Instituut voor Praeventieve Geneeskunde te Leiden stellen wij ons voor onder de auspiciën van dit instituut tot een werkgroep te komen.

(Men zie voor gegevens over het vraagstuk onze vroegere mededeelingen *N. T. v. G.* bl. 404 en bl. 438, 1947.)

ELISABETH KAMERBEEK,
schoolarts te Rotterdam.
Voorschoterlaan 84a, tel. 23869

Prof. Dr. P. H. G. VAN GILSE,
Groenhovenstraat 13, tel. 26672 of
Academisch Ziekenhuis, Leiden,
Arts HILDERNISSE, assistent afdeling
Keel-neus-oorheelkunde

HET SYNDROOM VAN PAGE

Het door prof. VAN BUCHEM op blz. 792 van dit *Tijdschrift* (5 April 1947) beschreven syndroom van PAGE heeft een zoo treffende gelijkenis met de acrodynie (ziekte van SELTER-SWIFT-FEER), dat men zich onwillekeurig afvraagt, of deze niet identiek zijn. Dat de huidverschijnselen bij kinderen heviger zijn dan bij volwassenen, kan makkelijk worden verklaard door hun veel gevoeliger huid. In verband hiermede zou het wel belangwekkend zijn iets over den spiertonus te vernemen van de lijders aan het syndroom van PAGE, terwijl tevens een proef met prominal bij acrodynie eenig verder licht zou kunnen brengen. Tenslotte is van belang de vraag, of niet het verhoogde gebruik van maïs met de daarin huizende schimmel (*Ustilago maidis*) de oorzaak van dit syndroom kan zijn.

Amstelveen, 10 April 1947

K. J. JAMES

PENICILLINE-INTOXICATIE?

Naar aanleiding van het artikel van collega KLESSENS (no. 13, 27 Maart 1947) wil ik in het kort enkele gevallen vermelden, die ik hier waarnam.

1e. Een man van 21 jaar werd voor osteomyelitis van de tibia chirurgisch behandeld en kreeg een aantal penicilline-injecties in de weeke deelen rondom de incisieplaats. Enkele dagen later ontwikkelde zich een verlamming van den N. peroneus aan dezelfde zijde.

2e. Een vrouw van 23 jaar kreeg wegens puerperale sepsis een intraveneus druppelinfuus van penicilline. Enkele dagen na het eindigen hiervan ontwikkelde zich een neuritis van den plexus brachialis aan die zijde met verlamming van den N. ulnaris en medianus.

3e. Een man van 36 jaar werd voor pneumonie behandeld met intramusculaire inspuitingen van penicilline in de bilspier. Na enkele dagen ontwikkelde zich aan die zijde een neuritis ischiadici met verlamming van den N. peroneus.

Deze neuritides dragen het karakter van de eveneens destijds door KLESSENS en anderen beschreven stoornissen na injecties van dagénan, orgachine en dergelijke middelen. Ik meen ze te mogen opvatten als *toxische* neuritides na penicillinegebruik. Naast een gevoeligheid van het centrale zenuwstelsel voor dit middel, zooals KLESSENS beschrijft, blijkt dus tevens een gevoeligheid van het perifere zenuwstelsel te bestaan. De gemelde verlammingen waren uiterst hardnekkig en hun behandeling op de gebruikelijke wijze nam maandenlang in beslag.

Een en ander mag er toe aansporen zich bij het gebruik van penicilline streng te houden aan omschreven indicaties. Het maar lukraak voorschrijven van een stof, waarvan men blijkbaar de toxiciteit nog niet voldoende kent, moet in verband met onverwachte teleurstelling terecht worden afgekeurd.

Nijmegen, 7 April 1947

J. A. TH. LIGTERINK

DE OPEN DUCTUS BOTALLI

De chirurgie der aangeboren hartgebreken opent groote perspectieven. Zij eischt echter tevens een betrouwbare klinische diagnostiek dier afwijkingen.

De door mij te Utrecht, Leeuwarden en Groningen besproken reversie van de